

Velencei Biennále - A szabadság a középpontban

2011 június 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Számos kiállítás és művész kutatja a politikai és személyes szabadság mibenlétét a 2011-es Velencei Képzőművészeti Biennálén, melynek Bice Curiger főkurátor az ILLUMInazioni/ILLUMInations címet adta.

Az 54. Nemzetközi Képzőművészeti Kiállítás Olasz pavilonja történeti távlatból szemléli a nemzeti szabadságküzdelmeket, mikor az idén 150 éves olasz egység előtt tiszteleg. A különleges alkalomra tekintettel Vittorio Sgarbi kurátor műkritikusok helyett képzőművészeket, írókat, rendezőket hívott meg a nemzeti pavilon szakmai bizottságába, hogy az olasz kiállításnak a megszokottól eltérő szint adjon.

Bice Curiger a biennále 10 ezer négyzetméteren helyet kapó, címadó tárlatára 83 művészt hívott meg a világ minden tájáról, feltéve nekik a kérdést: nemzet-e a művészek közössége?

Az 54. Velencei Biennále alkalmából elhelyezett térinstalláció Velence belvárosában.
MTI Fotó: Kallos Bea

A svájci művészettörténész a kiállítás bevezető műveinek három Tintoretto-festményt választott, hogy a hatalmas anyagnak a XVI. századi vásznak "eksztatikus fényei" adjanak történelmi távlatot.

Latin-Amerika függetlenségének bicentenáriumát ünnepli a biennále közös latin-amerikai pavilonja. Az *Entre Siempre y Jamás (Örökké és Soha között)* című tárlat művészei a függetlenség fogalmát és a helyi társadalmak különböző szociokulturális viszonyai között érvényesülő jelentését kutatják.

A nemzeti pavilonok mellett első alkalommal jelentkeznek közös projekttel az arab országok művészei: a *Future of a Promise (Egy ígéret jövője)* címmel összeállított "pánarab show" résztvevői néha közvetett, néha közvetlen formában utalnak a térségben zajló szabadságküzdelmekre. Könnyen dekódolható jelentést hordoznak például a szaúdi *Manal Al-Dowayan* megfagyott fehér galambjai, a palesztin Tajszir Batnidzsi lebombázott házakat ábrázoló, fiktív ingatlanhirdetései vagy a marokkói Munír Fatmi által partvisnyélre kötözött tunéziai és egyiptomi zászlók.

Az Egyesült Arab Emírségek pavilonjában kiállító legtöbb művész az öböl menti államban rohamtempóban zajló ipari-urbanisztikai fejlődés viszonyát kutatja a helyi kultúrával és a természettel. *Latifa Bint Maktum A változás megfigyelése 3* című fotómontázsán például gazellák figyelnek a sivatagból egy hatalmas darukkal teli teherkikötőt. *Ayse Erkmen Plan B (B terv)* című helyspecifikus installációja, a Török pavilont változtatja egy színes csövekkel teli, komplex víztisztító egységgé. Az ipari-urbanisztikus szoborként is értelmezhető, de valóban működő berendezés Velence és a tenger viszonyát vizsgálva juttat tisztított ivóvizet a csatornába.

Az Izraeli pavilonban kiállító *Sigalit Landau* többelemű projektjének legmerészebb része egyszerre reflektál a természet kizsákmányolásra és a politikai megosztottság elleni veszélyekre: a közel-keleti művész egy sókristályból felépítendő, Izraelt és Jordániát összekötő hidat álmódott meg a Jordán folyóra.

Jennifer Allora és *Guillermo Calzadilla* a művészi, sportolói és katonai dicsőséget állítja párhuzamba az Egyesült Államok kiállításán. A projekt leglátványosabb eleme egy fejre állított harckocsi. A félóránként beindított tank

lánctalpai fölött egy futópádon sportolók edzenek, így a háború eszköze a biennálén mintegy a sportsikerekért "harcol".

Az 54. Velencei Biennále plakátja Velence belvárosában.
MTI Fotó: Kallos Bea

A Dán pavilon idei kiállításának m?vészei a *Speech matters* cím mentén járják körül a kínai "Nagy T?zfal", azaz internetes cenzúra, a közelmúlt észak-afrikai eseményei, az új magyar sajtótörvény és alkotmány, a WikiLeaks-botrány, valamint az angolszász államokban gombamód szaporodó térfigyel? kamerák által felvetett kérdéseket. A Német pavilon koncepciójának kialakítása Christoph Schlingensief nevéhez f?z?dik, a neves film-, színház- és operarendez? azonban a munka befejezését már nem érthette meg. A kiállítás így Schlingensiefre emlékezik: a középs? teremben a rendez? tervezte díszletekkel, a két oldalsó szobában pedig operafilmekkel, illetve a *Schlingensief* által kidolgozott *Burkina Fasó-i Operafalu* felidézésével.

Nem élhette meg az általa tervezett kiállítás megnyitóját Ahmed Baszióni sem: az egyiptomi m?vészt januárban a kairói Tahrír téren l?tte le a diktatúra rend?rsége. A pavilon képerny?in egyszerre elevenednek meg a forradalom eseményei és az alkotó egy korábbi performansza.

Nagyszabású munkával vesz részt a biennálén *Christian Boltanski*: a párizsi születés? képz?m?vész *Chance* cím? munkája születés és elmúlás, a tömeg és az individuum viszonyát tanulmányozza. A francia pavilon központi termében egy végtelenített futószalagon újszülöttek képe jár fel-le-körbe. Kétoldalt egy-egy folyton növekv? piros, illetve zöld számsor jelzi az emberiség kiállítás alatt szület? és távozó tagjainak számát, míg a középs? teremben csecsem?k és halottak arcképeinek részleteib?l formálódnak új "személyek".

Magyarországot *Német Hajnal Összeomlás - Passzív interjú* című multimédiás projektje képviseli a biennálén. Az autóbalesetet mint metaforát feldolgozó kiállítás a véletlen szerepét és a szabadság mibenlétét járja körbe.

A Velencei Biennále díjkiosztó ünnepségét az első közönségnapon, szombaton tartják. Ekkor adják át a legjobb nemzeti pavilonnak, illetve az ILLUMInazioni kiállítás legjobb művészének odaítélendő Arany Oroszlán díjakat, a legígéretesebb fiatal művésznek járó Ezüst Oroszlánt, továbbá a biennále életműdíjait, melyeket idén az egyesült államokbeli Sturtevant (Elaine Sturtevant) és az osztrák Franz West vehet majd át.

A rekordszámú, 89 nemzeti pavilont 37 kísérőrendezvényt felvonultató képzőművészeti fesztivál november 27-ig látogatható.

Kövesdi István, MTI

Ajánló